

6 Ἐπιγραφικὰ φορητίσματα ὑπὸ Σ. Δοαγούμη.

AE 1915

αὐλητὴν — ἡ ἔστω σαλπιγκιήν¹ — οὕτω καὶ τὸν κῆρυκα γάσμα ἐγώριζεν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀρχόντων ὡς προσωπικὸν θεράποντα τοῦ ἀρχοντος καὶ τρόπον τινὰ «ὑποτακτικόν». Ἀνάγκη δὲ καὶ ἔτερόν τι, συναγόμενον ἐκ τῆς ἐν πάσαις ταῖς μὴ κολοβαῖς ἐπιγραφαῖς σιωπῆς νὰ δεχθῶμεν, ὅτι κατὰ τοὺς φωματικοὺς τούτους χρόνους, καθ' οὓς οὕτως ἐμφανίζεται ὁ ἀπὸ γένους καὶ ιερατείας κῆρυξ, ἦτο ἥδη καταλελυμένος ὁ ὑπ' Ἀριστοτέλους μνημονεύμενος νόμος περὶ Κῆρυκος τῶν ἐννέα ἀρχόντων· διότι ἄλλως ἥθελομεν ἔχει τὸν κῆρυκα τοῦτον παρακολουθοῦντα τοὺς ἀρχοντας.

Οτε ἔξετάζοντες τὴν ἐνταῦθα ἐν δῶφ Λυσικράτους ἐκχωσθεῖσαν στήλην τοῦτο μὲν διεγινώσκομεν, ὅτι αὐταὶ τε καὶ αἱ ἄλλαι πρὸ αὐτῆς γνωσταὶ δημοικαὶ καταλογικαὶ ἀναγραφαὶ εἶχον λόγον ἀναφορᾶς εἰς τέλεους δημοσίους τινὸς ἔργου, ἐν φῷ ἔργῳ δὲ ἐνίστε αὖτις τοῦ δημοσίου ὑπηρέτου ἐμφανιζόμενος λειτουργὸς ἐπλήρουν οὐχὶ μεγάλην ιερατικὴν ἢ ἀλλην δημοσίαν λειτουργίαν, ἀλλ' ἀπλῶς ὑπηρετικὴν (αὐτ. σ. 182-4), τοῦτο δὲ εὐλόγως ἀπειχόμεν διατυπώσεως εἰκασίας περὶ τοῦ σπουδαίου ἔργου εἰς δὲ ἐκαλοῦντο οἱ ἐπὶ τούτῳ ἐν ιδίᾳ στήλῃ ἀναγραφόμενοι ἐννέα ἀρχοντες, οὐδόλως προσεδοκῶμεν, ὅτι ἥδη καθ' ὅδον ὑπῆρχεν ἐκ Δελφῶν εἰς Ἀθήνας κατερχομένη ἡ λύσις τῆς ἀπορίας²: μάλιστα δὲ καὶ τοιαύτη λύσις, ἡτις εἰς τὸ σιωπηλὸν ἐρώτημα ἐκόμιζεν εἰς ἀπάντησιν αὐτὸ τὸ κείμενον τῆς εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀρχόντων προσηκούσης ἐπικεφαλίδος: «Ἐννέα ἄρχοντες οἱ τὴν Πυνθανίδα ἀγαγόντες»³. Τοῦτο δὲ ἐρχόμενα νὰ δεῖξωμεν σήμερον ἀναγνωρίζοντες ὅτι εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπιγραφήν, ἐν ἥ τὴν χρονολογίαν παρέχει τὸ ἐν τῷ καταλόγῳ προέχον ὄνομα ἐπωνύμου: «Κοῖντος Κοίντου Ραμνούσιος», προσήκει ἐπικεφαλίς τοιαύτη: «Ἐννέα ἄρχοντες οἱ τὴν Πυνθανίδα

¹ Η ἡμετέρα ἐπιγραφὴ (57,6 πΧ) ἔχει «αὐλητήν», ὥστεως δὲ καὶ ἡ παρὰ Colīn δὲ⁴ ἀρ. 21 (97 πΧ). Η ὑπ' ἡρ. 22 σύγχρονος ἔχει «σαλπικήν», ἀλλὰ παρατηρητέον ὅτι ὁ ταύτην τὴν Πυνθανίδα ἀγαγῶν Σαραπίου Σαραπίους ἥτο στρατηγός ἐπὶ τὰ ὅπλα.

² BCH αὐτόθι σ. 184, 185. «Ιδε καὶ σὲ. 1 9, 13-15, 31 34 καὶ 158 τοῦ ταυτογένους ἐν Παρισίοις ὑπὸ G. Colin ἐκδοθέντος συγγράμματος Le culte d'Apollon Pythien à Athènes, ἐν φῷ περιελήφθησαν πάντα τὰ κατὰ μέρος ἐν BCH δημοσιευθέντα.

³ Οὕτως δὲ πιστούσιοι ἀρχοντος στήλη (χρ. 5). Η δὲ ἐπὶ Ἀργείου ἀρχοντος (χρ. 22): «Ἐννέα ἄρχοντες οἱ ἀγαγόντες τὴν Πυνθανίδα.

ἄγοντες». Αὕτη δὲ αὔτη καὶ εἰς τὰς ἄλλας δημοικὰς ἀναγραφὰς ὀνομάτων, ἐν αἷς καὶ ὁ τελευταῖον ὑπὸ τοῦ κ. Καστριώτου ἐκδοθεὶς κατάλογος ἀρχόντων.

Κατ' ἀναφορὰν δὲ εἰς τοῦτον τὸν κατάλογον σημειωτέα τὰ ἐπόμενα, ἵσως εἰς διαφωτισμόν τινα χρήσιμα ἐν τοῖς περὶ ἀρχοντος Ἡρώδον Μαραθώνιον⁵ ὅτι ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. CIA 1013 καταλόγῳ ἀπαντᾷ Θήρων Ἡρώδου θεομοιθέτης ἐν δὲ ἀρ. BCH 57-60 «Ἐννέας Ήρώδου Μαραθώνιος» ιερεὺς Ἀπόλλωνος ἥ (ἀρ. 60) Πυνθίου καὶ Πατρώων πάλιν δὲ ἐν ἀρ. 62 ὄνομα «ἰερέως τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀπόλλωνος Πυνθίου Ιππάρχου τοῦ Ἡρώδου Μαραθώνιον» καὶ ἐν ἀρ. 63 τὸ αὐτὸν ὄνομα ἄνευ πατρωνυμικοῦ, «ἐν Ἀθήναις ἰερέως τοῦ Πυνθίου τοῦ ἀρχιερέως Τι. Κλ. Ιππάρχου Μαραθώνιον».

Οτι κατὰ τοὺς ταπεινοὺς τούτους χρόνους τὰ τῆς ἔξαποστολῆς θεωρῶν εἰς Δελφοὺς ἐν πολλοῖς διαφέρουσι τῶν ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ἐλληνικῆς ἐλευθερίας τελουμένων εἴναι πρόδηλον. Καὶ μόνη ἡ ῥιζικὴ μεταβολὴ τῶν τῆς πολιτείας, ἄνευ τῆς εἰς τὰ τοιαῦτα ἔργα παρακολούθου σύν τῷ χρόνῳ νεωτεριστικῆς φοπῆς ἥθελεν εἴναι ἀρκετὴ ὅπως περὶ τούτου πεισθῶμεν. Οτι δὲ στερούμεθα δρῶν ἀντιπαραβολῆς παλαιοτέρων ἐπιγραφικῶν κειμένων περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀγομένων Πυθιάδων, καὶ τοῦτο ἔστω εἰς δεῖγμα τῆς διαφορᾶς. Ἄλλ' ἔξ οσων ἐν τοῖς περὶ Παραπρεσείας ὁ Δημοσθένης λέγει περὶ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι οὕτω δεινὰ καὶ σχέτλια ἡγούντο τοὺς ταλαιπώρους πάσχειν Φωκέας, «ώστε, μήτε τοὺς ἐκ βουλῆς θεωρούς μήτε τοὺς θεομοιθέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι, ἀλλ' ἀποστῆναι τῆς πατρὸς θυσίας», κατάδηλον γίνεται, ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐκ τῶν ἐννέα ἀρχόντων μόνοι οἱ ἔξ θεομοιθέται ἐπέμποντο εἰς Δελφοὺς ἐπιμελούμενοι τῆς πατρὸς θυσίας. Τοῦτο δὲ κυροῦσι σαφῶς τὰ ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ (κερ. ν⁵, ν⁵ καὶ ν⁷) μαρτυρούμενα, καθ' ἀλλαγὴν φῷ εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους ἀρχοντας ἥσαν ἀνατεθειμένα διακεκριμένως καθήκοντα μετοχῆς εἰς τὴν θεωρίαν καὶ διορισμοῦ χρονικῶν εἰς Δῆλον, ἐπιμελείας τῆς πομπῆς τῷ Ἀσκληπιῳ, τῆς τῶν μεγάλων Διονυσίων, τῶν Θαργηγίων (εἰς τὸν ἐπώνυμον), τῶν Μωσηγίων, τῶν ἐπὶ Δημητρίου Διονυσίων κατὰ (εἰς τὸν βασιλέα), τῶν θυσιῶν τῇ ἀγροτέρᾳ Ἀρτέμιδι καὶ τῷ